

[Hans Hansen (Rørby).]

i Virkeligheden kun er — hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ret i — en Slags Glasforsikring, man betaler. Hvis vi skal ud af Systemet, det kapitalistiske System, saa sker det kun derigennem, at man skrider ind overfor de Monopoler, som er Kendetegnet derpaa. Og Monopolerne bestaar i Toldmonopoler og Jordmonopoler. Det er dem, Socialdemokratiet holder Haanden over, og samtidig bygger det Sociallovgivningen op, der kun virker til at tilfredsstille alle dem, der lider Uret paa Grund af Systemet.

Jeg glæder mig over, at det kommunistiske Parti har faaet Fodfæste i dette høje Ting, fordi det, som Partiet nu kommer med, i Virkeligheden kun er en yderligere Understregning af, at Staten skal hjælpe. Det er ikke noget nyt i og for sig, det er kun i højere Grad det, de andre kræver, at Staten skal være Barnepige for Borgerne. Vi har den modsatte Opfattelse, at det ikke behøves, naar Folk blot faar Lov til at have deres Arbejds løn, det vil sige, at man ophæver de Monopoler, der trykker Arbejdet ned og sætter det i Skamkrogen. I det lange Løb er jeg ikke i Tvivl om, at Kampen kommer til at staa mellem de to Systemer, der kan betegnes som Frihed og Tvang. Det glæder mig, at Socialdemokratiet nu er blevet stillet direkte overfor sin egen Fortid gennem de Betragtninger, der er fremsat af det kommunistiske Parti.

Socialministeren (Steincke): Det var virkelig en Fornøjelse at høre den ærede Ordfører for Retsforbundet. I den første Halvdel af sin Tale brugte han Kommunisterne til at genere Socialdemokratiet med, og i den sidste Halvdel tog han saa afgjort Afstand fra Kommunisterne, at han paaviste, at han overhovedet ikke havde den allerfjerneste Forbindelse med dem. Man saa i Aanden den Kamp, som det ærede Medlem Hr. Axel Dam har profeteret, men som formentlig ikke vil finde Sted i nogen af de tilstedeværendes Levetid, Kampen herhjemme mellem Kommunisterne og Retsforbundet. Jeg glæder mig over, at jeg ikke skal være til Stede ved den Lejlighed.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at jeg har aldrig talt i „*Politikens*“s Læsesal, eller hvad det var, saa de Udtalelser kan ikke stamme fra mig. Naar det ærede Medlem hævdede, at jeg tidligere havde sagt, at den danske Sociallovgivning var endnu mere reaktionær end Lovgivningen i noget andet Land, er det ikke rig-

tigt. Jeg er saa godt inde i denne Lovgivning og ved saa god Besked med, hvad jeg udtaler om denne Lovgivning, at det ikke skal lykkes det ærede Medlem med de Evner, han besidder i Retning af at fordreje andres Udtalelser, mundligt eller skriftligt, at rokke det mindste ved dem. Hvad jeg har sagt om dansk Lovgivning, er, at vor Lovgivning om Fattighjælpens Virkninger er den mest reaktionære Lovgivning her i Europa. Det er muligt, at det ærede Medlem ikke forstaar Forskellen, men saa er han ogsaa den eneste, der ikke forstaar den.

Munch-Petersen: Det sidste, som Socialministeren sagde, at netop paa Fattighjælpsomraadet var den danske Sociallovgivning den mest reaktionære i Verden, stemmer kun alt for godt med, at man ikke andre Steder har saa reaktionære Bestemmelser, der fratager dem, der paa Grund af Uorden i det kapitalistiske Samfund er berøvet deres Eksistensmuligheder og tvunget til at modtage Fattighjælp, de faa borgerlige Rettigheder, man har i dette Samfund. Der er bare det kedelige, naar Socialministeren anerkender dette, at de Forslag, der her foreligger, er bygget paa de samme Principper som de tidligere Love og forlanger, at man selv skal have Raad til at betale Tilskud til sin egen Understøttelse, for at man overhovedet kan faa Andel i denne Sociallovgivnings Goder. Og man vil jo oven i Købet afskaffe Hjælpekasserne, hvorved Virkningen af disse Love maa blive, at endnu flere kommer ind under Fattighjælpens Virkninger, selv om naturligvis Socialministeren hævder det modsatte. Byrden til Sociallovgivningen betales for det første af de saakaldte forsikrede, der selv betaler til deres eget Underhold, men den Andel, som Staten betaler, er heller ikke noget, som de saakaldte forsikrede ikke selv betaler til. Thi Statens Indtægter kommer jo for langt den største Del fra Forbrugsafgifterne, hvoraf netop den store Befolkning betaler Hovedparten.

Den afgørende Kamp skulde efter Retsforbundets Mening komme til at staa mellem det og Kommunisterne, mellem Frihed og Tvang. Nej, den afgørende Kamp kommer til at staa mellem Kapitalismen og dem, der støtter dette System, og saa dem, der er Tilhængere af Socialismen og ønsker at forlade Kapitalismen og gennemføre Socialismen. Socialministeren har her erklæret, at der ingen Mulighed er for at gennemføre den Slags Ideal der hverken her i Danmark eller i Rusland. Vi har stadig den Opfattelse,